

Sygnatura akt: V GC 725/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 11 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2018r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko: B. P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. P. na rzecz powódki (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 4.664,03 zł (cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt cztery złote 03/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 0,52 zł od dnia 22 listopada 2016r. do dnia zapłaty,
- 2.064,83 zł od dnia 27 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,
- 2.477,51 zł od dnia 18 marca 2017r. do dnia zapłaty
- 40,39 zł od dnia 14 czerwca 2017r. do dnia zapłaty,
- 40,39 zł od dnia 14 czerwca 2017r. do dnia zapłaty,
- 40,39 zł od dnia 14 czerwca 2017r. do dnia zapłaty,

2. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

3. nie obciąża pozwanej B. P. kosztami procesu.

SSR Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 725/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. z siedzibą w G. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła w dniu 24 listopada 2015 r. w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko B. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w K.

o zapłatę kwoty 4.664,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot

i dat szczegółowo tam wskazanych. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej dostarczała pozwanej energię do lokalu wskazanego w umowie. Podniosła, że związku z wykonywaniem usługi wystawiła i doręczyła pozwanej sześć faktur VAT objętych pozwem. Mimo upływu terminu ich wymagalności pozwana nie uregulowała żądanej należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 września 2017 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1181715/17 Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodziła się pozwana i w dniu 05 października 2017 r. (data wpływu) skutecznie złożyła sprzeciw. Nie zakwestionowała żądania pozwu co do zasady, ani co do wysokości. Wskazała jedynie, że powodem nieregulowania zobowiązań w terminie był brak środków finansowych. Jednocześnie wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 25 stycznia 2018 r. (data wpływu) powódka podtrzymała stanowisko zawarte w pozwie.

Na rozprawie w dniu 11 czerwca 2018 r. pozwana B. P. uznała powództwo w całości. Nadto podtrzymała wniosek o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację majątkową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana B. P. nie pracuje, jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku. Jest mężatką. Wraz z mężem mają dwoje dorosłych dzieci, które same się utrzymują. Od czterech lat małżonkowie są w trudnej sytuacji finansowej. Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2014 r. Sąd ogłosił wobec męża pozwanej upadłość likwidacyjną. W skład masy upadłości wszedł cały ich majątek, gdyż nie mieli ustanowionej rozdzielności majątkowej. Majątek ten został zlicytowany. Syndyk sprzedał ich dom i grunty rolne. Pozwana do 2016 r. prowadziła swoją działalność gospodarczą. Co miesiąc wpłacała syndykowi kwotę 2.200 zł. Postępowanie upadłościowe nadal się toczy.

Małżonkowie mieszkają wraz z rodzicami męża pozwanej w starym domu. Rodzice mają ustanowioną służebność dożywocia. Ani pozwana, ani jej mąż nie ponoszą kosztów utrzymania domu. Mąż pozwanej otrzymuje rentę. Ich miesięcznych dochód wystarcza jedynie na zaspokojenie podstawowych potrzeb.

Pozwana choruje na depresję. W związku z tym musiała zakończyć prowadzenie działalności gospodarczej. Koszty jej miesięcznego leczenia wynoszą około 48 zł.

(dowód: zeznania pozwanej B. P. k. 55-56, e-protokół z dnia 11.06.2018r. 00:01:42-00:09:40).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań pozwanej B. P., których strona powodowa nie kwestionowała (art. 210§2 kpc i art. 230 kpc).

Sąd zważył, co następuje:

Na rozprawie w dniu 11 czerwca 2018 r. pozwana B. P. uznała powództwo w całości i wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację majątkową.

Zgodnie z treścią art. 213§2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub z zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W obliczu załączonych do pozwu dokumentów oraz okoliczności wskazanych w jego uzasadnieniu, w ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwaną nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzało do obejścia prawa.

Konsekwencją uznania powództwa jest pominięcie postępowania dowodowego w zakresie objętym uznaniem, wydanie wyroku uwzględniającego powództwo

w tym zakresie, zaopatrzenie wyroku rygiorem natychmiastowej wykonalności (art. 333§1 pkt 2 kpc) oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu, zgodnie z wynikającą z art. 98 kpc zasadą odpowiedzialności za jego wynik.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.664,03 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w pozwie (pkt 1 sentencji wyroku) oraz opatrzył wyrok rygorem natychmiastowej wykonalności (pkt 3 sentencji wyroku).

Pozwana przegrała sprawę w całości, więc na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, powinna zwrócić powódce jego koszty.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się stała opłata sądowa w kwocie 59 zł, ustalona zgodnie z treścią art. 28 ust. 2 w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2016 r., poz. 623 ze zm.) koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 900 zł obliczone zgodnie z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 09 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960 ze zm.).

Stosownie jednak do treści art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis nie precyzuje pojęcia „szczególnie uzasadnionych wypadków”, więc ich kwalifikacja należy do Sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy, powinien się kierować własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu okoliczności branych przez Sąd pod uwagę przy ocenie przesłanek z art. 102 kpc należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i te, które dotyczą stanu majątkowego i sytuacji życiowej stron (por. Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza, Postępowanie rozpoznawcze, tom 1 pod red. T. Erecińskiego, WP Lexis Nexis, Warszawa 2012, wydanie 4 zmienione, s. 268).

Mając na uwadze sytuację majątkową i rodziną pozwanej, a zwłaszcza postawę procesową pozwanej, która na pierwszej rozprawie uznała żądanie pozwu, Sąd nie obciążył jej kosztami procesu.

SSR Katarzyna Górna -Szulawa

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...).

SSR Katarzyna Górna-Szulawa

K., dnia 26 czerwca 2018 r.